

Sygn. akt X K 267/18

PR Ds. (...).2017

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 czerwca 2018r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Jurkiewicz

Protokolant: Magdalena Barska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 05.06.2018r. sprawy ***M. G. (1)***, syna L., urodzonego (...), PESEL (...),

podejrzanego o to, że:

I. w dniu 28.11.2017r. w P. usiłował dokonać obrotu towarami w postaci jednej sztuki wody toaletowej/perfumowanej o pojemności 33ml z naniesionymi podrobionymi znakami towarowymi marki C., których nie miał prawa używać, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencje funkcjonariuszy policji, czym działał na szkodę C. (...),

tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z 30.06.2000r. – Prawo własności przemysłowej

II. w dniu 28.11.2017r. w P. usiłował dokonać obrotu towarami w postaci dwóch sztuk wody toaletowej/perfumowanej o pojemności 33ml z naniesionymi podrobionymi znakami towarowymi marki G., których nie miał prawa używać, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencje funkcjonariuszy policji, czym działał na szkodę G. G. (1) S.p.A.,

tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z 30.06.2000r. – Prawo własności przemysłowej

III. w dniu 28.11.2017r. w P. usiłował dokonać obrotu towarami w postaci jednej sztuki wody toaletowej/perfumowanej o pojemności 33ml z naniesionymi podrobionymi znakami towarowymi marki B., których nie miał prawa używać, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencje funkcjonariuszy policji, czym działał na szkodę Burberry (...),

tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z 30.06.2000r. – Prawo własności przemysłowej

IV. w dniu 28.11.2017r. w P. usiłował dokonać obrotu towarami w postaci dwóch sztuk wody toaletowej/perfumowanej o pojemności 33ml z naniesionymi podrobionymi znakami towarowymi marki C. K., których nie miał prawa używać, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencje funkcjonariuszy policji, czym działał na szkodę C. T. (...),

tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z 30.06.2000r. – Prawo własności przemysłowej

V. w dniu 28.11.2017r. w P. usiłował dokonać obrotu towarami w postaci pięciu sztuk wody toaletowej/perfumowanej o pojemności 33ml z naniesionymi podrobionymi znakami towarowymi marki H. B. (1), których nie miał prawa używać, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencje funkcjonariuszy policji, czym działał na szkodę (...)&Co.Kg,

tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z 30.06.2000r. – Prawo własności przemysłowej

VI. w dniu 28.11.2017r. w P. usiłował dokonać obrotu towarami w postaci czterech sztuk wody toaletowej/perfumowanej o pojemności 33ml z naniesionymi podrobionymi znakami towarowymi marki C. D., których nie miał prawa używać, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencje funkcjonariuszy policji, czym działał na szkodę P. C. D.,

tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z 30.06.2000r. – Prawo własności przemysłowej

VII. w dniu 28.11.2017r. w P. usiłował dokonać obrotu towarami w postaci jednej sztuki wody toaletowej/perfumowanej o pojemności 33ml z naniesionymi podrobionymi znakami towarowymi marki T. H., których nie miał prawa używać, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencje funkcjonariuszy policji, czym działał na szkodę T. L. BV,

tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z 30.06.2000r. – Prawo własności przemysłowej

VIII. w dniu 28.11.2017r. w P. usiłował dokonać obrotu towarami w postaci czterech sztuk wody toaletowej/perfumowanej o pojemności 33ml z naniesionymi podrobionymi znakami towarowymi marki V., których nie miał prawa używać, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencje funkcjonariuszy policji, czym działał na szkodę G. V. S.p.A.,

tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z 30.06.2000r. – Prawo własności przemysłowej

IX. w dniu 28.11.2017r. w P. usiłował dokonać obrotu towarami w postaci trzech sztuk wody toaletowej/perfumowanej o pojemności 33ml z naniesionymi podrobionymi znakami towarowymi marki D., których nie miał prawa używać, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencje funkcjonariuszy policji, czym działał na szkodę (...),

tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z 30.06.2000r. – Prawo własności przemysłowej

X. w dniu 28.11.2017r. w P. usiłował dokonać obrotu towarami w postaci jednej sztuki wody toaletowej/perfumowanej o pojemności 33ml z naniesionymi podrobionymi znakami towarowymi marki N. C., których nie miał prawa używać, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencje funkcjonariuszy policji, czym działał na szkodę SA (...),

tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z 30.06.2000r. – Prawo własności przemysłowej

XI. w dniu 28.11.2017r. w P. usiłował dokonać obrotu towarami w postaci jednej sztuki wody toaletowej/perfumowanej o pojemności 33ml z naniesionymi podrobionymi znakami towarowymi marki K., których nie miał prawa używać, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencje funkcjonariuszy policji, czym działał na szkodę K.,

tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30.06.2000r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. 2003r., nr 119, poz. 1117 z późn. zm.)

I. Ustalając, że w okolicznościach nie budzących wątpliwości podejrzany M. G. (2) dopuścił się popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach od I do XI kwalifikowanych z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30.06.2000r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. 2003r., nr 119, poz. 1117 z późn. zm.) i przyjmując, że wina

podejrzanego i społeczna szkodliwość tego czynu nie są znaczne, na mocy art. 66§1 i 2 k.k. i art. 67§1 k.k. postępowanie karne warunkowo umarza na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok.

II. Na mocy art. 67§3 k.k. zasądza od podejrzanego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 2.000 (dwa tysiące) złotych.

III. Na mocy art. 626§1 k.p.k., art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. oraz na podstawie art. 1 i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 ze zm.) zasądza od podejrzanego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe: 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem wydatków oraz 100 (sto) złotych tytułem opłaty.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt X K 267/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. G. (2) zakupił przez Internet za pośrednictwem strony „sprzedajemy.pl” około 60 sztuk wód toaletowych i perfumowanych, zaopatrzonych podrobionymi znakami towarowymi znanych producentów, we flakonach 33 ml. Cena, którą zapłacił za zamówione przedmioty, była uzależniona od ilości zakupionego towaru i przy 60 sztukach wynosiła około 8 złotych za sztukę. Za zakupione perfumy zapłacił kurierowi z firmy (...) za pobraniem przy odbiorze. M. G. (2) sugerując się ceną zdawał sobie sprawę, że nie są to oryginalne perfumy. Zostawił dla siebie i swojej żony dwie sztuki perfum, natomiast pozostałe zamierzał sprzedać, wyceniając je na 20 złotych za flakon. W tym celu umieścił ogłoszenie z ofertą sprzedaży ze swojego konta na F.. Na jedno z takich ogłoszeń odezwał się do niego potencjalny klient. G. wysłał mu wówczas zdjęcia z dostępnymi perfumami. Następnie z potencjalnym klientem umówili się na dzień 28.11.2017r. pod T. w P., gdzie G. miał przekazać perfumy w ilości 18 sztuk.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. G. (1) (k. 183).

M. G. (2) nie zdążył dopełnić transakcji z uwagi na to, że dnia 28.11.2017r. pod T. w P. został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji. W toku przeszukania w jego mieszkaniu ujawniono 60 kartonów z zawartością flakonów perfum o pojemności 33 ml, oznaczonych napisami: H. B. (2), D. (...) One, 2 flakony G. A. (1) Di G., 2 flakony C. H. 212 Men, 2 flakony L. (...).12, H. T. S., C. E. (1) Moment, D.&G. L. B., M. (...) L. L., C. E. (1), H. F., D. J., C. A. A., 2 flakonów P. R. L. Milion, P. R. One Milion I., G. G. (4), T. T., V., R. One Milion, Y. S. L. P., 2 flakonów V. B. C., L. E., Y. L. B. O., D. R. D., H. W. E., Burberry Weekend, Adidas A. B., L'eau P. K., L. Challenge, P. R. O., D. J., D. (...) One, L. G. F., P. R. B. (...), A. C., D. my NY, C. E. (2), C. D., H. E., L. J. P., V. pour femme O. O., S. D., 3 flakonów G. A. (2) Si, K. J., , D. B. D., G. R. 2, G. S., 2 flakony P. R. One Milion, L. E., N. C. NC, L. T. of P., B. N. (...).

Nabywając ww. wody toaletowe i perfumowane M. G. (2) działał na szkodę: C. (...), G. G. (1) S.p.A., Burberry (...), C. T. (...), (...)&Co.Kg, P. C. D., T. L. BV, G. V. S.p.A., (...), SA (...), K..

Dowód: protokół zatrzymania osoby (k. 3-4), protokół zatrzymania rzeczy (k. 5-10), protokół przeszukania (k.11-14), protokół oględzin rzeczy (k. 26-37), dokumentacja fotograficzna (k. 66-69), płyta CD z oględzin podróbek perfum (k. 76), opinia z zakresu ochrony znaków towarowych (k. 41-51).

Słuchany w toku postępowania przygotowawczego w charakterze podejrzanego M. G. (2) oświadczył, że rozumie treść stawianych mu zarzutów i przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów, wniósł o warunkowe umorzenie postępowania.

Wyjaśnienia oskarżonego M. G. (1) (k. 183).

M. G. (2) ma wykształcenie średnie, jest żonaty, nie posiada dzieci. Posiada majątek w postaci samochodu marki F. (...) o wartości około 4.000 zł, samochodu P. (...) o wartości 4.000 złotych oraz domu o powierzchni 75 metrów kwadratowych o wartości 300 000 złotych obciążonego kredytem. Pracuje jako kucharz w restauracji (...) w G. oraz jako pracownik fizyczny Centrum Poligrafii G., osiągając z tego tytułu łączny dochód w wysokości 4.500 złotych netto miesięcznie. Nie był leczony neurologicznie, psychiatrycznie, ani odwykowo. Nie był karany.

Dowód: dane osobopoznawcze (k. 181-182, 199), karta karna (k. 234, 240).

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Pruszczu Gdańskim złożył wniosek o warunkowe umorzenie postępowania w stosunku do M. G. (1), wnosząc o wyznaczenie rocznego okresu próby oraz orzeczenie świadczenia pieniężnego w wysokości 2.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle wszystkich przeprowadzonych i ujawnionych w toku postępowania dowodów, w szczególności: opinii z zakresu ochrony znaków towarowych, protokołu przeszukania, dokumentacji fotograficznej, jak też wyjaśnień samego podejrzanego, Sąd przyjął, że sprawstwo i wina M. G. (1) odnośnie popełnienia przypisanych mu w wyroku czynów nie budzi wątpliwości. Podejrzanym jest osobą zdolną ze względu na wiek do ponoszenia odpowiedzialności karnej, a zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dostarcza podstaw do przyjęcia, iż w chwili czynu był niepoczytalny lub znajdował się w anormalnej sytuacji motywacyjnej.

Przechodząc do omówienia materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania autentyczności dokumentów w postaci: danych o karalności, protokołu przeszukania, zapisu na płycie CD z oględzin rzeczy, protokołu oględzin rzeczy, dokumentacji fotograficznej, protokołu zatrzymania, danych osobo poznawczych. Brak w sprawie innych dokumentów, które mogłyby podważyć autentyczność wymienionych, bądź też zakwestionować ich autorstwo i treści w nich zawarte. Mając ponadto na uwadze zgodność danych wynikających z powyższych dokumentów z treścią zeznań świadka ujawnionych na rozprawie głównej oraz zeznań złożonych przez T. J., należało przyjąć, że dokumenty te stanowią podstawę do ustalenia sprawstwa podejrzanego w zakresie zarzucanych mu czynów.

Kluczowe dla sprawy były wnioski zawarte w opinii z zakresu ochrony znaków towarowych Nr OP- (...) wydanej w dniu 02.12.2017r. Pozwoliła ona na zweryfikowanie, czy zatrzymane u podejrzanego przedmioty są oznaczone autentycznymi, czy podrobionymi znakami towarowymi oraz jakim firmom przysługuje prawo do danego znaku towarowego. W sposób kategoriyczny biegły potwierdził w niej, że zabezpieczone produkty i naniesione na nie znaki towarowe są podrobione. Opinia ta nie budzi w ocenie Sądu wątpliwości. Została sporządzona przez biegłego w zakresie jego specjalności zawodowej, zgodnie ze wskazaniem wiedzy oraz doświadczenia, a zaprezentowane w niej wnioski korespondują z całokształtem materiału dowodowego. Konkluzje biegłego nie zostały również zakwestionowane przez strony niniejszego postępowania. Z tych względów Sąd uznał ją za miarodajny dowód na przytoczone okoliczności i dokonał ustaleń w powyższym zakresie również na jej podstawie.

Odnosząc się do wyjaśnień złożonych przez M. G. (3), Sąd dał im wiarę w całości. Nie zachodziły bowiem jakiegokolwiek okoliczności, które przemawiałyby za uznaniem, że nie są one oparte na prawdzie. M. G. (2) przyznając się do popełnienia zarzucanych mu czynów jednocześnie złożył obszernie wyjaśnienia, w których opisał okoliczności sprawy. Brak w sprawie dowodów, które wskazywałyby na to, że depozycje podejrzanego nie są szczere, dlatego w ocenie Sądu należy dać im wiarę.

Odnosnie kwalifikacji prawnej :

Na gruncie art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30.06.2000 r. – Prawo własności przemysłowej odpowiedzialność karną ponosi osoba, która w celu wprowadzenia do obrotu, oznacza towary podrobionym znakiem towarowym, zarejestrowanym znakiem towarowym, którego nie ma prawa używać lub dokonuje obrotu towarami oznaczonymi

takimi znakami. Za tak opisany czyn na gruncie powołanego przepisu sprawcy wymierzyć można grzywnę, karę ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2.

Definicji „znaku towarowego” dostarcza art. 120 ust. 1 i 2 ustawy Prawo własności przemysłowej, zgodnie z którą jest to „każde oznaczenie, które można przedstawić w sposób graficzny, jeżeli oznaczenie takie nadaje się do odróżnienia towarów jednego przedsiębiorcy od towarów innego przedsiębiorcy. Znakiem towarowym może być w szczególności wyraz, rysunek, ornament, kompozycja kolorystyczna, forma przestrzenna, w tym forma towaru lub opakowania, a także melodia lub inny sygnał dźwiękowy”.

Natomiast zgodnie z art. 296 ust. 2 ustawy naruszenie prawa ochronnego na znak towarowy polega na bezprawnym używaniu w obrocie gospodarczym:

- znaku identycznego do zarejestrowanego znaku towarowego w odniesieniu do identycznych towarów;
- znaku identycznego lub podobnego do zarejestrowanego znaku towarowego w odniesieniu do towarów identycznych lub podobnych, jeżeli zachodzi ryzyko wprowadzenia odbiorców w błąd, które obejmuje w szczególności ryzyko skojarzenia znaku ze znakiem towarowym zarejestrowanym;
- znaku identycznego lub podobnego do renomowanego znaku towarowego, zarejestrowanego w odniesieniu do jakichkolwiek towarów, jeżeli takie używanie może przynieść używającemu nienależną korzyść lub być szkodliwe dla odróżniającego charakteru bądź renomy znaku wcześniejszego.

Ponadto dla zaistnienia przestępstwa z art. 305 ust. 1 ustawy Prawo własności przemysłowej konieczne jest zaistnienie przesłanki wprowadzenia do obrotu towarów z podrobionymi znakami towarowymi.

(...) (w rozumieniu ekonomicznym, handlowym) jest to „ogólna odpłata za świadczenie rzeczy i usług; kupno, sprzedaż, wymiana towaru”, zaś obrotem towarowym jest „ruch towarów ze sfery produkcji do sfery konsumpcji realizowany przez akty kupna – sprzedaży”.

W przedmiotowej sprawie, co ustalono w sposób bezsporny, M. G. (2) usiłował dokonać obrotu towarami w postaci wód toaletowych/perfumowanych o pojemności 33 ml z naniesionymi podrobionymi znakami towarowymi znanych marek, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencję funkcjonariuszy policji. W tym celu umieścił ogłoszenia za pomocą portalu społecznościowego F., a następnie nawiązał kontakt z potencjalnym klientem, wysłał mu zdjęcia dostępnych wód toaletowych/perfumowanych oraz przypuszczając, że produkty te nie są oryginalne (na co wskazał), wprowadził klienta w błąd, co do ich oryginalności. Z całą pewnością też działał na szkodę firm posiadających prawo własności co do znaków towarowych, które zostały podrobione, bowiem usiłował sprzedać podrobione perfumy za cenę 20 złotych za flakon, tj. wielokrotnie niższą niż oryginał. M. G. (2) nie osiągnął jednak zamierzonego celu, bowiem w dniu 28.11.2017r. został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji zanim zdążył dostarczyć towar i pobrać pieniądze od potencjalnego klienta, a więc poprzestał w fazie usiłowania określonego w art. 13§1 k.k. Dlatego też występki, których popełnienia dopuścił się M. G. (2) należało zakwalifikować jako czyny z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30.06.2000r. – Prawo własności przemysłowej.

W doktrynie formułowane są podglądy, według których rzeczą naturalną jest wymierzanie przez sąd kary łagodniejszej za usiłowanie niż dokonanie przestępstwa (por. T. Bojarski, [w:] T. Bojarski (red.), Kodeks, s. 62). Różnicowanie kar za usiłowanie i dokonanie czynu zabronionego ma jednak miejsce dopiero na płaszczyźnie sądowego wymiaru kary (por. J. Giezek, [w:] J. Giezek (red.), Kodeks, s. 130; A. Liszewska, [w:] R. A. Stefański (red.), Kodeks, teza 4 do art. 14). Wskazuje się bowiem, że sąd wymierzając karę stosuje dyrektywy określone w art. 53 k.k., wśród których jedną z ważniejszych jest dyrektywa uwzględnienia stopnia społecznej szkodliwości czynu. Przy jego ocenie bierze się pod uwagę, stosownie do art. 115§2 k.k. rodzaj i charakter naruszonego dobra, zaś w wypadku formy stadialnej usiłowania dobro prawne nie zostaje naruszone, co ma często miejsce w razie dokonania czynu zabronionego. Z tego względu kara wymierzana za usiłowanie powinna być w zasadzie łagodniejsza od tej za dokonanie (por. J. Giezek, [w:] J. Giezek (red.), Kodeks, s. 130; K. Wiak, [w:] A. Grześkowiak, K. Wiak (red.), Kodeks, s. 146; J. Warylewski, Prawo, s. 353;

wyr. SN z 6.2.1976 r., RW 45/76, OSNKW 1976, Nr 4–5, poz. 64; wyr. SA w Krakowie z 16.11.2005 r., II AKA 183/05, KZS 2006, Nr 1, poz. 31; wyr. SA w Białymstoku z 12.3.2013 r., II AKA 25/13, Legalis). Ponadto sąd przy wymiarze kary powinien wziąć pod uwagę, stosownie do art. 53 k.k., rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, które przy usiłowaniu są mniejsze niż przy dokonaniu (por. R. Góral, Kodeks, s. 44), a także uwzględnić deficyt w stronie przedmiotowej bezprawia karnego, objawiający się brakiem naruszenia dobra prawnego (por. A. Zoll, [w:] A. Zoll (red.), Kodeks, s. 267; A. Liszewska, [w:] R. Dębski (red.), System, s. 795).

Biorąc pod uwagę nieznaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez M. G. (1) czynów, jak również warunki osobiste i dotychczasowy sposób jego życia, Sąd zważył, że w niniejszej sprawie uzasadnione jest zastosowanie wobec M. G. (1) dobrodziejstwa instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego, o co zawniósł prokurator. Zgodnie z treścią art. 66§1 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Natomiast §2 tego artykułu statuuje, że warunkowe umorzenie stosowane jest do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą nieprzekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

Przekładając powyższe na grunt niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że zostały spełnione warunki formalne warunkowego umorzenia, bowiem przestępstwo przypisane podejrzanemu jest zagrożone karą pozbawienia wolności do lat 2, nadto podejrzany nie był dotychczas karany, w szczególności zaś za przestępstwo umyślne. Ponadto w ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez podejrzanego, jak i stopień jego zawinienia, nie są znaczne, a okoliczności ich popełnienia, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego - w tym wyjaśnień podejrzanego przyznającego się do winy nie budzą wątpliwości. Ustalając stopień społecznej szkodliwości przypisanych podejrzanemu czynów, Sąd, w kontekście dyrektywy sformułowanej w treści art. 115§2 k.k., uwzględnił między innymi sposób i okoliczności ich popełnienia. Ponadto M. G. (2) wydał funkcjonariuszom policji wszystkie testery, jakie posiadał.

Wychodząc poza ocenę stopnia społecznej szkodliwości zwrócić należy uwagę na dotychczasowy sposób życia podejrzanego. M. G. (2) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, wyraził skruchę i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Popełnione przez niego występki miały charakter incydentalny, bowiem do tej pory przestrzegał norm prawnych, o czym świadczy jego niekaralność. Powyższe wskazuje na nienaganny tryb jego dotychczasowego życia i uzasadnia przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania, oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa umyślnego.

Mając na uwadze całokształt powyższych rozważań, Sąd na mocy art. 66§1 i §2 k.k. w zw. z art. 67§1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko M. G. (2) na roczny okres próby. Sąd uznał, że taki właśnie czas będzie niezbędny do zweryfikowania prognozy co do sposobu postępowania podejrzanego, stanowiącej istotną przesłankę wydania przedmiotowego rozstrzygnięcia.

Sąd w punkcie II wyroku orzekł także w oparciu o treść art. 67§3 k.k. o świadczeniu pieniężnym na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Zdaniem Sądu obowiązek zapłaty orzeczonej kwoty 2.000 złotych wzmocni w podejrzanym przekonanie, że zastosowany środek probacyjny, choć nie stanowi skazania podejrzanego za popełnienie zarzucanego mu czynu, to jednak nie oznacza wykluczenia jakiegokolwiek formy jego odpowiedzialności za naruszenie przepisów prawa. W odniesieniu do orzeczonej kwoty, którą podejrzany winien uiścić na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, Sąd orzekł jej wysokość uwzględniając jego możliwości zarobkowe i warunki osobiste. W ocenie Sądu orzeczenie większej kwoty niż zawniósł prokurator byłoby nadto surowe i niewspółmierne do popełnionych przez M. G. (1) przestępstw. Orzekając o wysokości świadczenia Sąd miał na względzie fakt, że żona podejrzanego spodziewa się dziecka i orzeczenie wyższej kwoty negatywnie wpłynęłoby na sytuację życiową i materialną nie tylko samego podejrzanego, ale i jego rodziny. Niemniej jednak Sąd zwrócił uwagę, że mimo zastosowania dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania,

podejrzany musi liczyć się z poniesieniem pewnego dyskomfortu w związku z popełnionymi przez niego występками, co w przyszłości wzmocni jego czujność na takie sytuacje.

Sąd nie znajdując podstaw do zwolnienia podejrzanego od kosztów sądowych i opłaty obciążył go tymi kosztami na podstawie obowiązujących przepisów.

Sędzia SR Joanna Jurkiewicz

Zarządzenia :

1. odnotować w rep. K i kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem,
3. akta przedłożyć z wpływem apelacji lub do uprawomocnienia.

G., dnia 15.06.2018 r.

Sędzia SR Joanna Jurkiewicz